

og naturligt, at ét trossamfund står for hele den grundlæggende civilregistrering. Jeg vil erkende, at skulle man i dag etablere et system for civilregistreringen fra grunden, ville man næppe vælge at placere opgaven hos et trossamfund, heller ikke selv om dette trossamfund omfatter 84 pct. af alle landets indbyggere, sådan som tilfældet er med folkekirken.

Den danske civilregistrering har imidlertid sine historiske forudsætninger, og som det loyalt refereres i bemærkningerne til beslutningsforslaget, blev det så sent som i folketingsåret 1995-96 af et klart flertal i Folketinget med rette understreget, at den nuværende ordning rummer klare fordele, både for staten og for folkekirken medlemmer. Jeg kan også helt tilslutte mig de følgende linjer i bemærkningerne, hvor nogle af synspunkterne i debatten sammenfattes:

»Den nuværende ordning er velfungerende, og for et meget stort flertal af befolkningen ville det betyde en serviceforringelse, hvis grundregistreringen blev flyttet fra folkekirken til folkeregistrene, fordi der er langt flere ministerialbogsførende sognepræster og kirkekontorer, end der er kommunale folkeregisterkontorer. Især i tyndbefolkede områder kan rejsen til rådhuset være ganske lang sammenlignet med turen hen til sognepræst/kirkekontor. Endelig betyder den nuværende ordning, at flertallet af borgere kun behøver at henvende sig ét sted i forbindelse med fødsel eller navngivning og i forbindelse med dødsfald.«

Hertil man kan så føje, at folkekirken med Folketingets tilslutning har investeret i etableringen af den elektroniske kirkebog; at en ændring til total civilregistrering i f.eks. kommunalt regi vil betyde, at folkekirken sideløbende må bruge ressourcer på at vedligeholde et medlemsregister, der bl.a. skal indeholde alle de grundlæggende oplysninger, som indgår i civilregistreringen, samt at kommunerne i givet fald skal bruge ressourcer på at etablere et system, der kan bruges til opgaven, og på at ansætte og uddanne medarbejdere i den specialiserede opgave, det faktisk er at stå for registreringen med respekt for navnelovgivningen osv.

Kl. 14.50

Jeg kan derfor ikke se nogen anden begrundelse for at flytte opgaven med civilregistreringen end den rent principielle: at den af hensyn til det mindretal af befolkningen, som er anderledes troende eller ikke-troende, ikke må være placeret hos mennesker, der er ansat i folkekirken. At det nu engang som en konsekvens af hi-

storien er sådan, at arbejdet med civilregistrering udføres af ansatte i folkekirken, kan dog efter min mening ikke i fuld alvor opfattes som så krænkende for mennesker af anden tro eller uden tro, at det i sig selv er tilstrækkeligt til at begrunde en flytning. Jeg kan i øvrigt oplyse, at man ikke behøver at møde personligt op på kirkekontoret; en fødselsanmeldelse kan sendes med posten, og der arbejdes også på, at sådanne anmeldelser kan foregå elektronisk.

Det tredje hovedanslagende bag forslaget om en kommission forekommer også i første række at være begrundet i meget vidtgående hensyn til mennesker fra andre trossamfund end folkekirken eller uden religiøst tilhørsforhold. Det drejer sig om, at kommissionen skal udarbejde forslag til de vilkår, under hvilke borgere, der ikke er medlemmer af folkekirken, kan erhverve gravsted på en folkekirkelig kirkegård. Det drejer sig også om forslaget om, at staten efter objektive kriterier fuldt ud skal finansiere driften af folkekirkens kirkegårde, hvorefter medlemmer og ikkemedlemmer af folkekirken får samme økonomiske betingelser i forbindelse med begravelse.

Det foreslås samtidig, at kommissionen bør vurdere de muligheder, den gældende lovgivning giver for, at der kan etableres kommunale begravelsespladser, som ikke er kirkeligt indvie, og mulighederne for, at trossamfund kan få tilladelse til at etablere egne kirkegårde eller begravelsespladser. Det er efter de gældende regler sådan, at enhver borger i dette land har ret til at blive begravet på kirkegården i bopælssognet eller i en vis udstrækning på en kirkegård i et sogn, som han eller hun har en eller anden form for tilknytning til. Der er på et stadig stigende antal kirkegårde særlige afdelinger, hvor mennesker med en anden tro end folkekirkens kan blive begravet, hvis de ønsker det, og jeg har i øvrigt bedt et udvalg om at se på mulighederne for at ændre reglerne, så borgere frit kan vælge, på hvilken kirkegård de vil have et gravsted.

Medlemmer af folkekirken og ikkemedlemmer har samme ret til at blive begravet, men de betaler forskellige priser for et gravsted. Det skyldes imidlertid, at man i de fleste sogne har besluttet, at folkekirkens medlemmer kan få brugsret til gravstederne for en meget lav takst, som selvfølgelig langt fra dækker udgifterne til kirkegården, men til gengæld betaler folkekirkens medlemmer underskuddet på kirkegårdens drift over kirkeskatten. Ikkemedlemmer, som ikke betaler kirkeskat og derfor ikke bidrager til kirkegårdens drift på den måde, skal beta-